Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0148

Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzība 2023., 2024. un 2025. gadā

Eiropas Parlamenta 2026. gada 29. aprīļa rezolūcija par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību 2023., 2024. un 2025. gadā (2025/2016(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 2. un 3. panta 3. punktu,

– ņemot vērā Eiropas Savienības 2000. gada 18. decembra Pamattiesību hartu,

– ņemot vērā 2017. gada 17. novembra Eiropas sociālo tiesību pīlāru,

– ņemot vērā Komisijas 2024. gada 25. jūlija paziņojumu "ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzība" (COM(2024)0358),

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 21. oktobra ziņojumu ar nosaukumu "2025. gada pārskata ziņojums par vienkāršošanu, īstenošanu un izpildi" (COM(2025)0871) un Eiropas komisāru 2025. gada septembra "2025. gada progresa ziņojumus par vienkāršošanu, īstenošanu un izpildi",

– ņemot vērā 2023. gada 23. novembra rezolūciju par Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2020., 2021. un 2022. gads)[1],

– ņemot vērā 2016. gada 9. jūnija rezolūciju par atklātu, efektīvu un neatkarīgu Eiropas pārvaldību[2] un par tā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atklātu, efektīvu un neatkarīgu Eiropas pārvaldību,

---

1 OV C, C/2024/4229, 24.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4229/oj.
2 OV C 86, 6.3.2018., 126. lpp.

– ņemot vērā 2023. gada 22. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par digitalizāciju un administratīvajām tiesībām[3],

– ņemot vērā 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par labāku likumdošanas procesu[4],

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 21. maija paziņojumu „Vienotais tirgus — Eiropas vietējais tirgus nepastāvīgā pasaulē. Stratēģija, kā vienoto tirgu padarīt vienkāršu, netraucētu un spēcīgu” (COM(2025)0500),

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 11. februāra paziņojumu „Kopā uz priekšu: drosmīgāka, vienkāršāka, ātrāka Savienība” (COM(2025)0045),

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 11. februāra paziņojumu “Vienkāršāka un ātrāka Eiropa: paziņojums par īstenošanu un vienkāršošanu” (COM(2025)0047),

– ņemot vērā Komisijas dienestu 2023. gada 14. jūlija darba dokumentu “Novērtējuma ziņojums par Komisijas darba metodēm ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzībā” (SWD(2023)0254),

– ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 28/2024 “ES tiesību aktu izpildes nodrošināšana”,

– ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2025. gada 28. augusta atzinumu “Vienkāršāka un ātrāka Eiropa”[5],

– ņemot vērā Mario Dragi 2024. gada septembra ziņojumu (“Eiropas konkurētspējas nākotne: konkurētspējas stratēģija Eiropai”),

– ņemot vērā Enriko Letas 2024. gada aprīļa ziņojumu (“Daudz vairāk nekā tirgus”),

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas atzinumu,

– ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A10-0037/2026),

A. tā kā ES likumdošanas virzītājspēks ir vērtības respektēt cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, kā tas ir noteikts LES 2. pantā; tā kā ES tiesību aktu vienota, konsekventa un efektīva piemērošana visās dalībvalstīs ir

---

3 OV C, C/2024/4215, 24.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4215/oj.

4 OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

5 OV C, C/2025/4414, 29.8.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4414/oj.

nepieciešama, lai sasniegtu ES mērķus, nodrošinātu vienotā tirgus pienācīgu darbību un saglabātu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu; tā kā ES ārējā uzticamība ir atkarīga no tās spējas iekšēji nodrošināt pilnīgu atbilstību šīm vērtībām un principiem;

B. tā kā saskaņā ar LES 4. panta 3. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 288. panta 3. punktu un 291. panta 1. punktu dalībvalstis ir galvenās atbildīgās par ES tiesību aktu pareizu, saskaņotu transponēšanu, piemērošanu un īstenošanu noteiktā termiņā; tā kā lojālas sadarbības princips paredz pienākumu atvieglot ES uzdevumu izpildi un atturēties no jebkādiem pasākumiem, kas varētu apdraudēt ES mērķu sasniegšanu; tā kā ES tiesību akti ir efektīvi tikai tad, ja, no vienas puses, tie tiek transponēti laikus, pilnīgi un precīzi un, no otras puses, ja dalībvalstis tos savās tiesību sistēmās ir pareizi piemērojušas, kas ir nepieciešams, lai garantētu ES politikas sniegtās priekšrocības visiem ES iedzīvotājiem, tostarp viņu pamattiesību aizsardzību, un vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem iekšējā tirgū; tā kā šajā kontekstā ES tiesību aktu izpilde ir būtiska, lai saglabātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp dalībvalstīm;

C. tā kā ES tiesību aktu kvalitāte, skaidrība, saskaņotība un pieejamība ir būtiski priekšnoteikumi to pareizai, efektīvai, savlaicīgai un pilnīgai transponēšanai un piemērošanai; tā kā sarežģītība, tiesību aktu pārklāšanās, atšķirīgas definīcijas un neskaidrs formulējums palielina izpildes kavēšanos, atšķirīgas interpretācijas un vājas atbilstības risku; tā kā ES tiesību akti būtu jāizstrādā skaidri, racionāli un tehniski transponējami, lai dalībvalstis, iedzīvotāji un uzņēmumi varētu izprast, piemērot un izmantot savas tiesības un pienākumus saskaņā ar ES tiesību aktiem; tā kā tehnoloģiskie sasniegumi, tostarp mākslīgais intelekts (MI), rada jaunas iespējas uzlabot tiesību aktu izstrādi, uzraudzību, atbilstības novērtēšanu un saziņu ar iedzīvotājiem un uzņēmumiem, ar noteikumu, ka to izmantošanu reglamentē pārredzami, ētiski un datu ziņā drošs regulējums;

D. tā kā pārkāpumu procedūras kopā ar citiem īstenošanas un atbilstības veicināšanas mehānismiem garantē, ka ES tiesību aktu novēlota, nepilnīga transponēšana vai nepareiza piemērošana dalībvalstīs negatīvi neietekmē ES iedzīvotājus un uzņēmumus; tā kā savlaicīga un konsekventa pārkāpuma procedūru uzsākšana, ko veic Komisija, ir papildu instruments, lai garantētu atbilstību ES tiesību aktiem; tā kā dialogs ar valstu iestādēm, šķiet, ir tas veids, kuram Komisija dod priekšroku, lai atrisinātu pārkāpuma procedūru lietas, nevis vēršanās Eiropas Savienības Tiesā (EST), ko tā uzskata par galējās nepieciešamības līdzekli; tā kā 2016. gadā, strādājot pie pārkāpumu lietām un sūdzībām, Komisija nolēma par prioritāti noteikt visnopietnākos ES tiesību aktu pārkāpumus, kas būtiski ietekmē iedzīvotāju un uzņēmumu intereses; tā kā 2017. gads bija pirmais gads, kurā Komisija piemēroja šo jauno mērķtiecīgāko pieeju;

E. tā kā sabiedriskās apspriešanas, kā arī *ex ante* un *ex post* ietekmes novērtējumi ir būtiski instrumenti, lai nodrošinātu labi informētu, efektīvu, atbildīgu un pārredzamu likumdošanas procesu;

F. tā kā Parlamentam iesniegtie lūgumraksti un sūdzības ir vērtīgs avots informācijai par trūkumiem un nepilnībām ES tiesību aktu īstenošanā valstu līmenī un tie var palīdzēt uzraudzīt, vai dalībvalstis pareizi piemēro un transponē ES tiesību aktus visās politikas jomās; tā kā ievērojams skaits lūgumrakstu attiecas uz ES vides tiesību aktu īstenošanu, pamattiesību aizsardzību un tiesiskuma un demokrātijas ievērošanu; tā kā šāds iedzīvotāju ieguldījums sniedz vērtīgu ieskatu par ES tiesību aktu piemērošanu reālajā dzīvē un tam būtu sistemātiski jāpapildina ar informāciju uzraudzības un izpildes praksi;

G. tā kā Parlaments saņem arvien vairāk lūgumrakstu par bērnu un pusaudžu tiesībām un drošību digitālajās vidēs, jo īpaši par seksuālās vardarbības un seksuālās izmantošanas riska faktoriem; tā kā lūgumrakstos ir atspoguļoti bērnu aizsardzībā plašākā nozīmē pastāvošie trūkumi, tostarp tiešsaistes drošībā un piekļuvē bērnu aizsardzības dienestiem; tā kā lūgumrakstu iesniedzēji bieži vērš uzmanību uz pastāvīgiem trūkumiem un atkārtotiem pārkāpumiem, ko šajās jomās pieļauj dalībvalstis, īstenojot ES tiesību aktus, un tas liecina par nepieciešamību pastiprināt uzraudzību un savlaicīgi veikt turpmākos pasākumus;

H. tā kā Komisija gada ziņojumu par ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzību 2024. gadā diemžēl nav publicējusi, tādējādi pārkāpjot praksi, kas kopš 1983. gada ir spēkā jau vairāk nekā 40 gadus,

I. tā kā Komisijas 2025. gada pārskata ziņojumā par vienkāršošanu, īstenošanu un izpildi īpaši ir uzsvērtas vienkāršošanas iniciatīvas; tā kā šis uzsvars būtu jālīdzsvaro ar tikpat detalizētu īstenošanas un izpildes analīzi; tā kā bez Komisijas veiktas uzraudzības reālas un efektīvas izpildes nodrošināšanas varētu tikt nopietni kavēta pārrobežu uzņēmējdarbība un personu brīvu pārvietošanās, preču, kapitāla un pakalpojumu brīva aprite Eiropas Savienībā; tā kā Komisijai būtu jāveic izpildes pasākumi, lai garantētu visas tiesības saskaņā ar ES tiesību aktiem, jo īpaši cilvēktiesības; tā kā ES tiesību aktu efektivitāte un uzticamība ir atkarīga no to spējas sniegt reālus sociālos, vides un ekonomiskos ieguvumus visiem iedzīvotājiem un reģioniem, nodrošinot, ka ES noteikumu piemērošanā neviens netiek atstāts novārtā; tā kā Komisijas darbību parlamentārās kontroles princips, tostarp Komisijas veiktā ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzība, ir būtiski, lai nodrošinātu demokrātisku pārskatatbildību ES iedzīvotājiem un stiprinātu sabiedrības uzticēšanos ES iestādēm;

J. tā kā pabeigto pārkāpuma lietu skaits ir krasi samazinājies no 1030 lietām 2023. gadā līdz 535 lietām 2024. gadā; tā kā uzsākto lietu skaits palielinājās no 1461 lietas 2023. gadā līdz 1493 lietām 2024. gadā; tā kā jaunu pārkāpuma lietu skaits palielinājās no 528 lietām

2023. gadā līdz 567 lietām 2024. gadā; tā kā provizoriskie dati par 2025. gadu, kas aptver laikposmu no 2025. gada 1. janvāra līdz 31. jūlijam, liecina, ka 345 lietas tika pabeigtas, bet 1559 lietas bija izskatīšanas procesā; tā kā dati ir nepilnīgi, vēl nav pieejami vai nav paziņoti Komisijas tīmekļa vietnē; tā kā 2023., 2024. un 2025. gadā vide konsekventi bija politikas joma, kurā tika izskatītas visvairāk pārkāpuma procedūru; tā kā 2023. gadā šai politikas jomai sekoja enerģētika un transports; tā kā 2024. gadā tai sekoja tieslietas un patērētāji, kā arī mobilitāte un transports; tā kā 2025. gadā tai sekoja tieslietas, patērētāji un enerģētika;

K. tā kā ir gadījumi, kad dažas dalībvalstis pastāvīgi pārkāpj ES tiesību aktus un sistemātiski neīsteno EST spriedumus,

ES tiesību aktu uzraudzība un izpildes nodrošināšana

1. pieņem zināšanai Komisijas 2023. gada ziņojumu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību;

2. pauž nožēlu, ka Komisija nav publicējusi gada ziņojumu par ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzību 2024. gadā, tādējādi pārkāpjot praksi, kas iedibināta kopš 40 gadiem 1983. gadā; uzsver, ka regulāra un ikgadēja ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzība ir būtisks instruments, ar kura palīdzību Komisija pilda savu Līgumu uzraudzītājas lomu saskaņā ar LES 17. panta 1. punktu, jo tā palīdz nodrošināt un uzraudzīt ES tiesību aktu pareizu piemērošanu un izpildi visās dalībvalstīs un sekot līdzi šajā jomā panāktajam progresam pārredzamā veidā, kas pieejams ikvienam; uzskata, ka gada ziņojums par ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzību ir būtisks instruments, lai varētu pārbaudīt, vai ES tiesību akti ir pareizi transponēti un īstenoti, un lai saglabātu Līgumos paredzēto institucionālo līdzsvaru; uzsver, ka Parlamentam pastāvīgi jābūt informētam un tas gan, būdams viens no likumdevējiem, gan, veicot politisko kontroli pār Komisiju saskaņā ar LES 14. panta 1. punktu, šos ziņojumus izmanto, lai nodrošinātu, ka tā pienācīgi īsteno savas prerogatīvas; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt ES tiesību aktu piemērošanas ikgadēju uzraudzību katrā valstī, lai novērstu pamattiesību un tiesiskuma pārkāpumus neatbilstības dēļ; aicina Komisiju pievērst īpašu uzmanību vārda brīvībai, plašsaziņas līdzekļu plurālismam, vienlīdzībai un diskriminācijas aizliegumam, kuru pārkāpšana varētu tieši ietekmēt iedzīvotāju uzticēšanos ES; uzskata, ka pārredzama un pieejama ziņojumu sagatavošana palīdz informēt iedzīvotājus par ES tiesību aktu īstenošanu un samazina iespēju sniegt maldinošu informāciju par ES darbību; ar bažām norāda, ka dažās dalībvalstīs valstu konstitucionālās un augstākās tiesas ir apdraudējušas iedibināto ES tiesību prevalēšanas doktrīnu; uzsver, ka šādu norišu rezultātā Komisijai vienmēr būtu ātri jāveic izpildes darbības, tostarp pārkāpuma procedūras;

3. norāda, ka Komisijas pieejas maiņa uz jaunu ziņošanas ciklu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību ar katra komisāra ikgadējiem

progresa ziņojumiem par vienkāršošanu, īstenošanu un izpildes kontroli un gada pārskata ziņojumu par vienkāršošanu, īstenošanu un izpildi; atzinīgi vērtē 2025. gada pārskata ziņojumu un komisāru 2025. gada progresa ziņojumus, kas aptver laikposmu no 2025. gada 1. janvāra līdz 31. jūlijam, kā vērtīgu faktu informācijas avotu par ES tiesību aktu īstenošanas stāvokli dažādās nozarēs un dalībvalstīs; norāda, ka informācija ziņojumos ir skaidri izklāstīta; tomēr pauž nožēlu par to, ka analīze joprojām ir pārāk koncentrēta uz sasniegumiem, nepietiekami pievēršot uzmanību pastāvīgajām problēmām un sistēmiskām izpildes nepilnībām; norāda, ka nepietiekami salīdzināmi dati un uz rezultātiem vērsti rādītāji ierobežo reālā progresa novērtēšanu laika gaitā; uzsver, ka gada pārskata ziņojumā ir jāiekļauj ne tikai aprakstošs izklāsts, bet arī jāsniedz būtisks un kritisks novērtējums par sistēmiskām problēmām un trūkumiem ES tiesību aktu piemērošanā un izpildē, tostarp skaidri un pārredzami jāapzina trūkumi un pasākumi, kas paredzēti to novēršanai; aicina Komisiju turpmākajos pārskata ziņojumos nodrošināt saskaņotu pieeju un to, ka nodaļas par vienkāršošanu ir līdzsvarā ar īstenošanas un izpildes analīzi; aicina Komisiju veikt ne tikai formālu uzraudzību, kas vērsta tikai uz direktīvu transponēšanu, bet arī procesuālu; uzsver, ka uzraudzībai būtu jāatspoguļo ES tiesību aktu būtiskā efektivitāte tās mērķu sasniegšanā; prasa Komisijai publicēt pārskata ziņojumu sagatavošanā izmantoto metodiku, lai nodrošinātu pārredzamību un efektīvu parlamentāro kontroli; uzsver, cik svarīga ir laba sadarbība starp iestādēm, jo īpaši izmantojot pastāvīgu strukturētu dialogu starp Komisiju un Parlamentu, lai nodrošinātu pilnīgu pārredzamību un pieejamību un uzlabotu ziņojumu ticamību un lietderību politikas veidotājiem un iedzīvotājiem;

4. aicina uzlabot pārredzamību Komisijas, Parlamenta un Padomes sadarbībā ES tiesību aktu īstenošanā un izpildē, tostarp izmantojot regulārus strukturētus dialogus, sistemātisku datu apmaiņu un attiecīgo dokumentu savlaicīgu nosūtīšanu Parlamentam saskaņā ar Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu;

5. pauž nožēlu par to, ka Komisijas 2023. gada ziņojumā par ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzību, kā arī tās pārskata ziņojumā par vienkāršošanu, īstenošanu un izpildi trūkst informācijas par būtiskām ES politikas prioritātēm;

6. uzsver, ka ir jāstiprina *ex ante* mehānismi, kas nodrošina, ka tiesību aktu priekšlikumi pilnībā atbilst Līgumos noteiktajam kompetenču sadalījumam, lai izvairītos no situācijām, kad tiesību akti, kas pieņemti, izmantojot pilnu parasto likumdošanas procedūru, un ko apstiprinājušas dalībvalstis, vēlāk var tikt atcelti, daļēji pat juridiskā pamata vai kompetences nepareizas izvēles dēļ; uzsver, ka pastiprināta juridiskā pārbaude visos likumdošanas procesa posmos ir būtiska, lai nodrošinātu ES tiesību aktu stabilitāti, paredzamību un uzticamību; uzsver, ka Komisijai ir jānodrošina sistemātiskas

atbilstības pārbaudes, lai novērstu ES tiesību aktu iejaukšanos jomās, kas ir izslēgtas no ES kompetences, jo īpaši sensitīvās jomās;

7. aicina Komisiju publicēt gada pārredzamības ziņojumu, kas īpaši veltīts uzraudzības, vienkāršošanas un izpildes ciklam, sīki izklāstot metodoloģiskās izmaiņas, datu avotus, konstatētās problēmas un atsauces uz apspriedēm ar ieinteresētajām personām un valstu pārvaldes iestādēm;

8. norāda uz atsaucēm Komisijas 2025. gada pārskata ziņojumā un pieejamajos nozaru progresa ziņojumos par dialogiem pirms pārkāpuma lietas uzsākšanas (oficiāli zināma kā *EU Pilot* procedūra), tās pašreizējo darbību vai lomu problēmu agrīnas risināšanas veicināšanā pirms oficiālu pārkāpuma procedūru sākšanas; tomēr uzskata, ka šīm atsaucēm vajadzētu būt detalizētākām;

9. uzsver, ka Parlamenta saņemtie lūgumraksti ir būtiski svarīgs instruments, pateicoties kuram, var konstatēt ES tiesību aktu īstenošanā pastāvošos trūkumus, tostarp sistēmiskus vai strukturālus pārkāpumus dalībvalstīs; tādēļ mudina Komisiju nodrošināt, ka informācija un konstatējumi, kas izriet no lūgumrakstiem, tiek ņemti vērā un integrēti tās izpildes un uzraudzības procesos; īpaši aicina Komisiju sniegt detalizētus statistikas datus par to lūgumrakstu skaitu, saistībā ar kuriem Komisija veikusi kādas darbības, tostarp tiem, kuru rezultātā ir sāktas izmeklēšanas, izmantojot *EU Pilot* procedūras vai pārkāpuma procedūras;

10. pauž bažas par to, ka regulāri trūkst ietekmes novērtējumu, kas pievienoti tiesību aktu priekšlikumiem, jo īpaši tiesību aktu priekšlikumiem, kuriem var būt būtiska ietekme uz pamattiesībām; uzsver, ka ietekmes novērtējumi veicina ES tiesību aktu kvalitāti un tādējādi atvieglo to īstenošanu, kā arī uzlabo ES iestāžu pārredzamību un pārskatatbildību; uzsver, ka ietekmes novērtējumu izstrādē ir svarīgi apspriesties ar attiecīgajām ieinteresētajām personām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām;

11. iesaka Komisijai ES tiesību aktu īstenošanas uzraudzībā plaši iesaistīt ieinteresētās personas, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un neatkarīgus ekspertus, pilnībā izmantojot viņu speciālās zināšanas un informāciju par īstenošanu vietējā līmenī;

12. atkārtoti apstiprina, ka tiesiskuma ievērošana ir būtisks ES tiesību aktu efektīvas īstenošanas un vienādas piemērošanas visās dalībvalstīs priekšnoteikums un atzīst tiesībaizsardzības būtisko nozīmi pamattiesību aizsardzībā; uzsver, ka ES tiesību aktu pienācīga un vienota piemērošana brīvības, drošības un tiesiskuma jomā ir būtiska, lai aizsargātu pamattiesības, savstarpēju uzticēšanos un tiesiskumu visā ES; ar bažām norāda uz pastāvīgajiem trūkumiem galveno juridisko instrumentu transponēšanā un īstenošanā; pauž nelokāmu atbalstu tiesiskuma nosacījumu mehānismam un aicina Komisiju to piemērot konsekventi, objektīvi un pārredzami; uzsver,

ka ir steidzami jāpastiprina kontrole pār to, kā dalībvalstis ievēro ES pamatvērtības, proti, tiesiskumu, demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu, kā noteikts LES 2. pantā; uzsver, ka LES 7. pantā paredzētais mehānisms ir būtisks izpildes instruments gadījumā, ja pastāv nepārprotams nopietna pārkāpuma risks; uzsver, ka tiesiskuma ievērošana attiecas ne tikai uz dalībvalstīm, bet arī uz ES iestādēm, kurām būtu jāatbild par atbilstību Līgumiem;

13. atzinīgi vērtē Komisijas centienus īstenot Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmumu 2008/913/TI par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm[6], kā arī Digitālo pakalpojumu aktu[7], lai nodrošinātu stingru tiesisko un institucionālo aizsardzību pret naida runu, diskrimināciju un vardarbību gan fiziskajā, gan digitālajā vidē;

14. aicina stiprināt tiesu un tiesībaizsardzības iestāžu pārrobežu sadarbību, lai efektīvi apkarotu smagus noziegumus, korupciju un terorismu; atbalsta tieslietu rīku turpmāku digitalizāciju, tostarp e-pierādījumu un *e-CODEX* pilnīgu ieviešanu; uzsver, ka ir svarīgi stiprināt Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) lomu un darbības spējas;

15. uzsver, ka Komisijai, īstenojot Pamattiesību hartā paredzēto pamattiesību aizsardzību, kas atbilst Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā garantētajām tiesībām, būtu pienācīgi jāņem vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra;

16. atbalsta Dragi un Letas ziņojumos izklāstītos stratēģiskos ieteikumus un uzsver to nozīmi ES īstenošanas spējas stiprināšanā, vienotā tirgus modernizācijā un saskaņotākas un uz rezultātiem vērstas ES tiesību aktu pārvaldības nodrošināšanā visās politikas jomās;

Pārkāpumu procedūras

17. pauž nopietnas bažas par Komisijas nevēlēšanos uzsākt pārkāpuma procedūru ES Tiesā – pat lietās, kas ir saistītas ar skaidriem un pastāvīgiem ES tiesību aktu pārkāpumiem; mudina Komisija kā Līgumu pareizas izpildes uzraudzītāju pilnībā izmantot visus pieejamos izpildes instrumentus un neatteikties no tiesvedībām, kas ir būtisks izpildes instruments, lai nodrošinātu atbilstību ES tiesību aktiem un saglabātu to autoritāti; pauž nožēlu par to, ka pārkāpuma procedūru sākšana joprojām ir selektīva, ņemot vērā Komisijas pieeju noteikt prioritātes to pārkāpumu pārbaudei, kuriem, pēc tās domām,

---

6 OV L 328, 6.12.2008., 55. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/913/oj.

7 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L 277, 27.10.2022., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

ir visbūtiskākā ietekme uz sabiedrības un uzņēmumu interesēm[8], un pauž bažas par to, ka iespējamiem ES tiesību aktu pārkāpumiem sistemātiski neseko izpildes panākšanas darbības; uzsver, cik svarīga ir efektīva uzraudzība un preventīva rīcība, lai nodrošinātu, ka iedzīvotājiem nebūtu jāsedz izmaksas, kas saistītas ar ES tiesību aktu nepilnīgu transponēšanu vai nepareizu piemērošanu dalībvalstīs;

18. kritizē to, ka trūkst pārredzamības attiecībā uz kritērijiem, ko Komisija izmanto, lai noteiktu prioritāti konkrētām izpildes darbībām salīdzinājumā ar citām; aicina Komisiju pieņemt un publicēt pārredzamus un objektīvus kritērijus, kas būtu piemērojami pārkāpumu lietām, jo īpaši, ja runa ir par to lietu atlasi un prioritāšu noteikšanu, kas ir saistītas ar nopietniem vai sistēmiskiem pamattiesību, tiesiskuma principu vai iekšējā tirgus noteikumu pārkāpumiem; uzstāj, ka visā procesā ir vajadzīga lielāka pārredzamība, tostarp publiska piekļuve informācijai par izskatīšanā esošo procedūru statusu, būtību un jomu, par procedūru rezultātiem, kā arī par sabiedrības ieguldījumu, kas gan saņemts, gan ņemts vērā, jo īpaši pārkāpuma procedūru ierosināšanas posmā; aicina Komisiju proaktīvi un pastāvīgi sniegt informāciju par gadījumiem, kad tā ir rīkojusies, reaģējot uz aizdomām par nopietnu pārkāpumu, un par gadījumiem, kad tā ir nolēmusi atturēties no iejaukšanās;

19. pauž nožēlu par to, ka bieži vien EST nolēmumu neievērošanas gadījumā netiek sāktas pārkāpuma procedūras; aicina Komisiju konsekventi sākt šādas procedūras gadījumos, kad netiek īstenots EST nolēmums, tostarp izdodot pieprasījumus par vienreizējiem maksājumiem vai soda maksājumiem, jo īpaši gadījumos, kad attiecīgā dalībvalsts sistemātiski pārkāpj ES tiesību aktus vai atkārtoti neievēro EST nolēmumus;

20. uzsver, ka iedzīvotāju, juridisko profesiju pārstāvju vai pilsoniskās sabiedrības organizāciju iesniegtās sūdzības par iespējamiem ES tiesību aktu pārkāpumiem dalībvalstīs ir svarīgs informācijas avots, kas attiecas uz ES tiesību aktu izpildi; mudina Komisiju, kad tai tiek iesniegtas sūdzības, nodrošināt pienācīgus turpmākos pasākumus saistībā ar šādām sūdzībām, tostarp attiecīgā gadījumā savlaicīgi sākt pārkāpuma procedūras vai skaidri informēt pieteikuma iesniedzēju par iemesliem, kāpēc pārkāpuma procedūra netiks sākta; turklāt uzsver, cik svarīgi ir citi kanāli, kas ļauj iedzīvotājiem ziņot par ES iestādes pieļautām administratīvām kļūmēm vai krāpšanu, un ka ir jānostiprina Eiropas Ombuda un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai finanšu līdzekļi un personāls, kā arī jāpadara efektīvāks mehānisms lūgumrakstu iesniegšanai Eiropas Parlamentā;

21. norāda, ka Parlaments ir saņēmis vairākus lūgumrakstus, kuros ir paustas nopietnas bažas par seksuālu vardarbību pret bērniem, jo

---

[8] Komisijas 2025. gada 11. februāra paziņojums “Vienkāršāka un ātrāka Eiropa: paziņojums par īstenošanu un vienkāršošanu” (COM(2025)0047),

īpaši tiešsaistē, un plašākā nozīmē par atkārtotiem vai sistēmiskiem trūkumiem ES tiesību aktu īstenošanā attiecībā uz bērnu aizsardzību; uzsver, ka sakarā ar Direktīvas 2011/93/ES par seksuālas vardarbības pret bērniem apkarošanu[9] nepareizu transponēšanu Komisija 2023. un 2025. gadā pret 18 dalībvalstīm sāka pārkāpuma procedūras, no kurām pabeigtas ir astoņas; aicina Komisiju par prioritāti noteikt izpildi šajā jomā un garantēt ātrus un efektīvus pasākumus reaģēšanai uz lūgumrakstiem, kuros ir izteikti apgalvojumi par neievērošanu, ņemot vērā bērnu īpašo neaizsargātību; mudina Komisiju šajā sakarā izmantot visus pieejamos procesuālos un juridiskos līdzekļus, lai nodrošinātu ES tiesību aktu pilnīgu un efektīvu īstenošanu bērnu seksuālas izmantošanas nepieļaušanā un apkarošanā;

22. ar bažām norāda, ka dažās dalībvalstīs ir apdraudēta prejudiciālā nolēmuma procedūras piemērošana, tostarp tiesnešu pilnvaras lūgt prejudiciālus nolēmumus; uzsver, ka šādi šķēršļi apdraud ES tiesību aktu pienācīgu īstenošanu šajās dalībvalstīs; mudina Komisiju pilnībā izmantot attiecīgos instrumentus, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību prejudiciālā nolēmuma procedūrai;

23. mudina Komisiju efektīvi izmantot pirmstiesas posmu, paturot prātā mērķi nodrošināt, ka dalībvalstis pēc iespējas ātrāk pilda no ES tiesību aktiem izrietošās saistības; mudina Komisiju ieviest laika ierobežojumu dialogam pirms pārkāpuma lietas uzsākšanas, kas iepriekš bija pazīstams kā *EU Pilot* procedūra, lai nodrošinātu ātru risinājumu un izpildi; iesaka sniegt detalizētāku un pieejamāku informāciju par šiem neformālajiem dialogiem, tostarp par gaidāmajiem termiņiem un rezultātiem, lai nodrošinātu pārskatatbildību un savlaicīgu risinājumu;

ES tiesību īstenošana

24. mudina Komisiju un dalībvalstis stiprināt strukturētu sadarbību un agrīnās brīdināšanas mehānismus, kas palīdz atklāt transponēšanas vai īstenošanas problēmas, pirms kļūst nepieciešamas oficiālas pārkāpuma procedūras; mudina dalībvalstis stingri pieturēties pie transponēšanas termiņiem, ievērot Komisijas izdotās pamatnostādnes un aktīvi un pilnībā iesaistīties īstenošanas dialogos, kā arī savlaicīgi informēt Komisiju par iespējamiem šķēršļiem un problēmām, kas pastāv transponēšanas un īstenošanas kontekstā, lai izvairītos no kavēšanās, kļūdām un iespējamiem sodiem; aicina sniegt turpmāku atbalstu dalībvalstu administratīvo un tehnisko spēju veidošanai šajā sakarībā; pauž nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis vai nu pārāk vēlu ziņo par transponēšanas un/vai īstenošanas problēmām, vai arī par tām neziņo vispār, kā rezultātā

---

9 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/93/oj).

rodas kavējumi, kas negatīvi ietekmē ES iedzīvotājus un uzņēmumus; atgādina, ka dalībvalstis likumdošanas procedūrā piedalās ar Padomes starpniecību kā viens no likumdevējiem; uzsver, ka ES tiesību aktu izpildes trūkums mazina iedzīvotāju izpratni par ES un tās spēju sasniegt rezultātus;

25. atzinīgi vērtē īstenošanas dialogu kā jaunu instrumenta ieviešanu, lai atbalstītu to, ka dalībvalstis ievēro ES tiesību aktus; uzsver, ka ir svarīgi izveidot skaidru, pārredzamu un iekļaujošu procesu ieinteresēto personu apzināšanai, atlasei un iesaistīšanai šajos dialogos visās ES dalībvalstīs; ar bažām norāda, ka reģionālo un vietējo iestāžu līdzdalība īstenošanas dialogos joprojām ir ierobežota; uzsver, ka jēgpilna ieinteresēto personu līdzdalība ir būtiska, lai uzlabotu īstenošanas centienu kvalitāti, leģitimitāti un efektivitāti;

26. norāda, ka saskaņā ar vienotā tirgus rezultātu apkopojumu vienotā tirgus direktīvu transponēšanas vidējais kavējums ES pašlaik ir 11,9 mēneši, kas nozīmē, ka dalībvalstīm vidēji nepieciešams gandrīz gads vairāk nekā noteiktais termiņš ES direktīvu transponēšanai savos tiesību aktos;

27. pauž bažas par to, ka daudzos Eiropas tiesību aktos ir iekļautas atsauces uz tehniskajiem standartiem un deleģētajiem vai īstenošanas aktiem, kuri tad, kad tiek pieņemti pamatakti, joprojām ir sagatavošanas posmā, tāpēc dalībvalstīm ir grūti tos pilnībā transponēt noteiktajā termiņā;

28. ar bažām norāda uz ierobežojumiem jaunajā īstenošanas platformā "Europa", kura sāka darboties 2025. gada aprīlī un kuras mērķis ir centralizēt informāciju par Komisijas darbībām izpildes panākšanai, pārkāpuma lietām, direktīvu transponēšanu un dialogu pirms pārkāpuma lietas uzsākšanas, kas iepriekš bija pazīstams kā *EU Pilot* procedūra; norāda, ka, neraugoties uz platformas potenciālu, to galvenokārt veido datu tabulas un tā būtu jāuzlabo, lai pārredzamā veidā sniegtu būtisku informāciju par notiekošajām vai pabeigtajām procedūrām un darītu pieejamu izsmeļošu sniegto datu kvalitatīvo analīzi; norāda, ka platformā sniegto informāciju galvenokārt nodrošina dalībvalstis, sniedzot vispārēju pārskatu par valstu īstenošanas centieniem; pauž nožēlu par to, ka nav uz tiesību aktiem balstītas struktūras, kas ļautu labāk izprast īstenošanas posmu, ar to saistītās problēmas, kā arī problēmas, ar kurām dalībvalstis saskaras, īstenojot tiesību aktus; uzskata, ka šādas analītiskas pieejas izstrāde ievērojami uzlabotu pārredzamību un veicinātu vairāk uz pierādījumiem balstītu īstenošanas novērtējumu visā ES; aicina Komisiju uzlabot platformas un tās satura efektivitāti, lai to varētu izmantot dažādu darbību veikšanai pārredzamā un viegli pieejamā veidā, tostarp dažos gadījumos veicot salīdzinājumus un izdarot secinājumus, un lai tā kļūtu par noderīgu instrumentu likumdevējiem, praktizējošiem juristiem un iedzīvotājiem, kuri vēlas gūt ieskatu par to, kā ES tiesību akti tiek ievēroti praksē;

29. uzsver, ka pārredzama un savlaicīga datu publicēšana par transponēšanas un pārkāpumu lietām ir būtiska pārskatatbildībai un lai nodrošinātu sabiedrības uzticēšanos; aicina Komisiju padarīt šādus datus pieejamus atvērtā un lietotājdraudzīgā formātā un atvieglot salīdzināšanu starp dalībvalstīm un politikas jomām; aicina Komisiju nodrošināt nepieciešamo pārredzamību attiecībā uz visiem instrumentiem un datubāzēm, ko izmanto ES tiesību aktu īstenošanas uzraudzībai, tostarp darot publiski pieejamas metodiskos norādījumus, datu vākšanas kritērijus un rādītāju skaidrojumus; uzsver, ka pārredzamība ir būtiska, lai iedzīvotāji, pētnieki un ES iestādes varētu veikt jēgpilnu kontroli;

30. uzsver, ka ir jāpastiprina pārredzamība iedzīvotājiem un uzņēmumiem attiecībā uz tiesībām, kas tiem paredzētas ES tiesību aktos, un mehānismiem, kas pieejami gadījumos, kad šīs tiesības tiek pārkāptas; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot sūdzību procedūru pamanāmību un pieejamību, tostarp izmantojot modernizētus digitālos rīkus un daudzvalodu informācijas portālus;

31. mudina Komisiju stiprināt un modernizēt regulu piemērošanas uzraudzību, atzīstot to kā ES galvenā likumdošanas instrumenta pieaugošo nozīmi; konstatē problēmas noteikumu piemērošanā, par ko liecina nepilnības Komisijas sniegtajos datos, jo īpaši attiecībā uz pilnīgumu, pieejamību un konsekvenci; aicina Komisiju ziņot par to, kā tās uzraudzības darbības un prakse ir pielāgota regulu piemērošanai un ieteikumiem, kas šajā sakarībā ir sniegti tās ziņojumā, kurā ir apzinātas Komisijas darba metodes ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzībā;

32. iesaka daudz disciplinētāk un ierobežotāk izmantot 2. līmeņa tiesību aktus, proti, deleģētos un īstenošanas aktus, precizējot ar tiem tikai nebūtiskus tiesību aktu elementus vai ierobežojot to darbības jomu, attiecinot tos tikai uz patiesi tehniskiem jautājumiem, kas nepieciešami attiecīgi 1. līmeņa tiesību aktu piemērošanai; uzsver, ka uz 2. līmeņa aktiem ir jāattiecina pārredzamas procedūras, tiem ir jāietver skaidri termiņi, jānodrošina pietiekams laiks jēgpilnai un efektīvai pārbaudei, ko veic likumdevēji, un tie ir jāpublicē ar pietiekamu sagatavošanās laiku, lai ieinteresētās personas varētu sagatavoties atbilstības nodrošināšanai, un ka šādi pasākumi, ja iespējams, būtu jādara pieejami pirms 1. līmeņa tiesību aktu stāšanās spēkā vai vienlaikus ar to, lai nodrošinātu juridisko noteiktību un izpildīšanas iespējas;

33. uzstāj, ka dalībvalstu un ES tiesu iestādēm ir būtiska nozīme stabilas judikatūras veidošanā, tādējādi saglabājot juridisko noteiktību visā ES sabiedrībā un ES tirgū; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi ne tikai saglabāt tiesu iestāžu neatkarību, bet arī piešķirt tiesu iestādēm stabilus finanšu resursus un cilvēkresursus;

34. uzsver, ka dažās dalībvalstīs, kurās ir federālas vai reģionālas sistēmas, transponēšana var ietvert vairākus likumdošanas procesus un pārvaldības līmeņus;

35. uzsver, cik svarīga ir ciešāka pārrobežu sadarbība starp tiesu un tiesībaizsardzības iestādēm, lai efektīvi apkarotu smagus noziegumus, korupciju un terorismu, jo īpaši stiprinot *EPPO* lomu un operatīvās spējas;

36. atbalsta tieslietu instrumentu turpmāku digitalizāciju, jo īpaši pārrobežu procedūrās, piemēram, e–pierādījumu un *e–CODEX* sistēmā, lai paātrinātu tiesu lēmumu pieņemšanu uzticamā veidā;

Vienkāršošana

37. uzsver, ka ES tiesību aktu vienkāršošanu nedrīkst apvienot ar ierobežojumu atcelšanu; uzsver, ka Komisijas vienkāršošanas centieniem, kas apvieno dažādu tiesību aktu likteni, nekādā gadījumā nevajadzētu būt automātiskiem un vajadzības gadījumā par tiem ir jāveic rūpīgi ietekmes novērtējumi un jēgpilnas apspriešanās ar ieinteresētajām personām; uzsver, ka juridisko tekstu un procedūru racionalizēšana var uzlabot skaidrību, juridisko noteiktību un administratīvo efektivitāti; atkārtoti norāda, ka kvalitatīvi, skaidri un saskaņoti ES tiesību akti ir būtisks nosacījums efektīvai, pareizai un vienotai transponēšanai dalībvalstīs, saglabājot būtiskus politikas mērķus un aizsardzību; uzsver, ka šāda vienkāršošanas procesa mērķim jābūt samazināt tehnisko sarežģītību, novērst regulējuma pārklāšanos, saskaņot definīcijas un procedūras, kas noteiktas aktos, kuri reglamentē saistītās jomas, un garantēt īstenošanas tehnisko iespējamību valstu tiesību aktos; norāda, cik svarīga ir tiesību aktu saskaņotība, pateicoties kurai, var izvairīties no dublēšanās un pretrunām, kas kavē efektīvu īstenošanu; uzsver, ka administratīvā sloga samazināšana nav nošķirama no piekļūstamības nodrošināšanas, ko var efektīvi panākt, izmantojot labi izstrādātus digitālos rīkus, kas ir vienkārši un iekļaujoši visiem lietotājiem;

38. norāda, ka 2023. gadā 59 no 130 parastajām likumdošanas procedūrām tika publiskotas bez ietekmes novērtējuma un 2024. gadā 26 no 31 parastās likumdošanas procedūras tika publicētas bez šāda novērtējuma; turklāt ar bažām norāda, ka Komisija laikposmā no 2024. gada 1. decembra līdz 2025. gada 26. septembrim publicēja 80 parastās likumdošanas procedūras, no kurām tikai 18 tika pamatotas ar kopumā 12 ietekmes novērtējumiem; aicina veikt visu tiesību aktu ietekmes novērtējumus; pauž nožēlu par to, ka iepriekš tas nav noticis attiecībā uz vairākiem politiski jutīgiem priekšlikumiem;

39. atzīst par pareiziem mērķus sloga samazināšanai, kurus Komisija noteikusi savā 2025. gada darba programmā; atzinīgi vērtē Komisijas plānus veikt ES tiesību aktu stresa testus un reālās situācijas pārbaudes, lai nodrošinātu, ka tie efektīvi sasniedz tās politikas

mērķus; šajā sakarībā atgādina, ka ir svarīgi sistemātiski izvērtēt tiesību aktus, lai veidotu uz pierādījumiem balstītu politiku, kā paredzēts Komisijas labāka regulējuma rīkkopā; mudina ikvienam ieceltajam komisāram piešķirt nepieciešamās pilnvaras, resursus un analītiskos instrumentus, lai vadītu šos centienus un nodrošinātu, ka visi tiesību akti ir samērīgi, izpildāmi un atbilst paredzētajam mērķim;

40. vērš uzmanību uz tiem gadījumiem, kad pieņemtie tiesību akti nekad nav tikuši piemēroti; aicina Komisiju regulāri uzraudzīt šādus gadījumus, novērtēt iemeslus, kāpēc piemērošana nav notikusi, izlemt, vai tie ir jāvienkāršo, un nākt klajā ar priekšlikumiem to grozīšanai;

41. atgādina, ka ES likumdošanas procesa pamatā ir iestāžu līdzsvars starp likumdevējiem un kopīga apņemšanās īstenot patiesu un pārredzamu sadarbību visā likumdošanas ciklā; konstatē, ka minētais apstāklis ir jāatspoguļo, nosakot vai pārskatot daudzgadu prioritātes un ikgadējā kopīgajā deklarācijā par iestāžu gada prioritātēm; asi kritizē Komisijas neseno praksi bez pietiekama pamatojuma atsaukt tiesību aktu priekšlikumus, jo īpaši tos, par kuriem jau notiek trialoga sarunas, jo šādas darbības apdraud iestāžu sadarbības uzticamību un demokrātisko pārskatatbildību; atgādina, ka, kā tas ir paziņots tās gada darba programmās, jebkuram Komisijas nodomam atsaukt vēl nepieņemtos tiesību aktus ir jābūt atbilstoši argumentētam un balstītam pierādījumos, kas ļauj ES likumdevējiem pienācīgi apspriesties; konstatē, ka pienācīgas apspriešanās trūkums apdraud ES iestāžu prerogatīvu līdzsvarotu īstenošanu, rada juridisko nenoteiktību uzņēmumiem un mazina iedzīvotāju uzticēšanos ES likumdošanas procesam; tādēļ aicina Komisiju pilnībā iesaistīt Eiropas Parlamentu un Padomi agrīnā posmā un visās atsaukšanas procedūrās un pirms jebkādas iespējamas atsaukšanas veikt rūpīgus, uz pierādījumiem balstītus ietekmes novērtējumus, visaptveroši ņemot vērā ieguvumus un izmaksas, tostarp neatbilstības un bezdarbības izmaksas;

42. iesaka Komisijai ierosināt tiesību aktus, lai kodificētu administratīvo procedūru minimālos standartus visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Parlamenta 2023. gada 22. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par digitalizāciju un administratīvajām tiesībām; uzsver, ka šādiem tiesību aktiem būtu jāveicina taisnīgums, pārredzamība un digitalizācija ES publiskajā pārvaldē, tostarp aizsardzības pasākumi MI atbildīgai izmantošanai lēmumu pieņemšanā;

43. aicina ievērojami vienkāršot ES līdzekļu saņēmēju administratīvos pienākumus, lai nodrošinātu, ka ES līdzekļi tiek izmantoti pareizi un efektīvi, jo īpaši plašāk izmantojot uz rezultātiem balstītus ziņojumu sniegšanas modeļus, samazinot revīzijas procedūru dublēšanos un skaidri juridiski nošķirot netīšas kļūdas un tīšu krāpšanu; pauž nožēlu par to, ka līdz 2023. gada beigām dalībvalstīm bija izmaksāta tikai aptuveni trešdaļa no kopējiem Atveseļošanas un noturības

mehānisma (ANM) līdzekļiem, savukārt septiņas dalībvalstis līdz 2023. gada beigām nebija saņēmušas nekādus līdzekļus no ANM starpposma mērķrādītāju un galīgo mērķrādītāju apmierinošai izpildei, jo valdības nebija izpildījušas saskaņotos starpposma mērķrādītājus[10]; uzsver, ka pārmērīgs administratīvais slogs, kā arī problēmas ar administratīvajām spējām un sarežģīti noteikumi valstu līmenī apdraud piekļuvi ES finansējumam un ES atbalsta politikas uzticamību;

44. mudina Komisiju izvērtēt iespēju apvienot spēkā esošos un gaidāmos tiesību aktus digitālajā jomā, tostarp kiberdrošības tiesisko regulējumu, vienotā, saskaņotā noteikumu kopumā digitālajā jomā; iesaka šādā instrumentā iekļaut saskaņotas definīcijas, vienotus ziņojumu iesniegšanas pienākumus un skaidrus norādījumus gan publiskā, gan privātā sektora dalībniekiem, lai uzlabotu juridisko saskaņotību un atbilstību visā digitālajā vienotajā tirgū;

Ar konkrētu nozari saistīti elementi

45. norāda, ka tirdzniecības nozarē attiecībā uz tiesību aktiem ar atliktiem piemērošanas datumiem ir ārkārtīgi svarīgi noteikt skaidrus piemērošanas datumus; atgādina, ka Komisijas pamatnostādnēm, kas vajadzīgas šādu aktu efektīvai un vienotai īstenošanai, būtu jānodrošina skaidrība un juridiskā noteiktība, nevis jāierobežo pamatakta būtība un mērķis; šajā sakarībā pauž dziļu nožēlu par atkārtotas kavēšanās un skaidrības trūkuma negatīvo ietekmi uz ES operatoriem un ES starptautiskajiem partneriem attiecībā uz piemērošanas datumiem un pakāpeniskas ieviešanas periodiem saskaņā ar ES tiesību aktiem un starptautiskajiem nolīgumiem, kuros ES ir līgumslēdzēja puse, tostarp apdraudot ES uzticamību pasaules mērogā;

46. atzinīgi vērtē EST spriedumu[11] nodarbinātības jomā, kas lielā mērā apstiprināja Direktīvas par adekvātu minimālo algu[12] spēkā esamību; aicina tās dalībvalstis, kuras noteiktajā termiņā vēl nav transponējušas direktīvu savās tiesību sistēmās, to nekavējoties izdarīt; mudina Komisiju saglabāt modrību un veikt visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu direktīvas pilnīgu un savlaicīgu transponēšanu un efektīvu īstenošanu; atbalsta Komisijas iesaistīšanos dialogos pirms pārkāpuma lietas sākšanas drošības un

---

10 Eiropas Revīzijas palātas Īpašais ziņojums 13/2024: “Atveseļošanas un noturības mehānisma līdzekļu apguve– virzība notiek ar kavēšanos un saglabājas riski attiecībā uz pasākumu pabeigšanu un tādējādi arī ANM mērķu sasniegšanu”, Eiropas Savienības Publikāciju birojs, 2024. gads.

11 Tiesas 2025. gada 11. novembra spriedums lietā C-19/23 *Dānija/Parlaments un Padome*, C-19/23, ECLI:EU:C:2025:865.

12 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2022/2041 (2022. gada 19. oktobris) par adekvātām minimālajām algām Eiropas Savienībā (OV L 275, 25.10.2022., 33. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj).

veselības aizsardzības darbā jomā, kas veicina valstu tiesību aktu izmaiņas, kuru mērķis ir stiprināt un saskaņot darbinieku minimālo aizsardzības līmeni, tādējādi aizsargājot viņu tiesības un veicinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā ES; pauž nožēlu par to, ka vairākas dalībvalstis savos tiesību aktos dažas direktīvas ir transponējušas tikai daļēji;

47. vides jomā atzinīgi vērtē vides politikas īstenošanas pārskatu (*EIR*); aicina Komisiju publicēt ikgadējus īstenošanas infopaneļus par katru dalībvalsti un politikas jomu ar mašīnlasāmiem, salīdzināmiem rādītājiem un lietu statusa metadatiem, integrējot Eiropas Vides aģentūras un Eiropas Ķimikāliju aģentūras datu kopas un ļaujot veikt tendenču analīzi un salīdzinošo novērtēšanu; norāda, ka saskaņā ar 2025. gada *EIR* ES vides tiesību aktu neīstenošanas izmaksas ir 180 miljardi EUR gadā, savukārt īstenošanas plaisas novēršanai būtu vajadzīgi 122 miljardi EUR gadā, kas liecina, ka efektīva īstenošana ir nevis izmaksas, bet gan saprātīgas investīcijas; uzsver, ka 2025. gada 2. aprīlī vides tiesību aktu jomā turpinājās 309 pārkāpuma procedūras, no kurām 45 % attiecās uz piesārņojumu un ūdeni, 24 % — uz atkritumu apsaimniekošanu, 24 % — uz dabu un bioloģisko daudzveidību un 7 % — uz pārvaldību; aicina dalībvalstis stiprināt savas administratīvās spējas attiecībā uz atļauju piešķiršanu, pārbaudēm un uzraudzību, pieņemt digitālos atļauju piešķiršanas un izpildes rīkus un nodrošināt atvērtus vides datus uz pierādījumiem balstītas politikas veidošanai un pilsoniskajai pārraudzībai; ar bažām norāda, ka īstenošanas un deleģēto aktu izplatīšana un strukturēšana var apdraudēt juridisko skaidrību un savlaicīgu atbilstību administrācijām un atbildīgajām personām; uzsver, ka vienkāršošanai būtu jāuzlabo skaidrība un noteiktība, nepazeminot vides aizsardzības standartus; aicina Komisiju vienkāršošanas iniciatīvām pievienot atbilstības ietekmes novērtējumus un norādījumus praktiķiem; mudina saskaņot ES finansējumu ar īstenošanas prioritātēm, nodalot atbalstu *EIR* konstatēto atbilstības vides jomā nepilnību novēršanai un pakāpeniski atceļot videi kaitīgas subsīdijas; aicina Komisiju apsvērt samērīgus un mērķtiecīgus nosacījumus, ja pastāvīga neatbilstība apdraud ES mērķu sasniegšanu;

48. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir sākusi dialogus pirms pārkāpuma lietas sākšanas ar dalībvalstīm, jo īpaši tām, kuras savlaicīgi neiesniedza atjaunināto nacionālo enerģētikas un klimata plānu projektus 2021.–2030. gadam, taču pauž nožēlu par to, ka trūkst detalizētu grafiku atbilstības nodrošināšanai un dalībvalstu turpmākajiem pasākumiem; uzsver, ka ir svarīgi racionalizēt ES klimata un vides tiesību aktu, tostarp paketes “Gatavi mērķrādītājam 55 %” un Eiropas zaļā kursa, īstenošanu; aicina nodrošināt integrētu uzraudzību, labākus izpildes mehānismus un ciešāku saskaņotību starp ES klimata mērķiem un valstu stratēģijām, lai nodrošinātu ES vides saistību savlaicīgu un saskaņotu izpildi;

49. norāda, ka nesen pieņemto tiesību aktu, tostarp pārstrādātās Energoefektivitātes direktīvas[13], Atjaunojamo energoresursu direktīvas[14], Elektroenerģijas tirgus modeļa paketes un Ēku energoefektivitātes direktīvas[15], savlaicīga un efektīva īstenošana ir būtiska, lai sasniegtu ES 2030. gada klimata un enerģētikas mērķus, kā arī nodrošinātu pilnībā integrētas un savstarpēji savienotas enerģētikas savienības izveides pabeigšanu saskaņā ar Regulu (ES) 2022/869 par Eiropas energoinfrastruktūras pamatnostādnēm[16], tostarp tās gaidāmo pārskatīšanu, un Regulu (ES) 2018/1999 par enerģētikas savienības un rīcības klimata politikas jomā[17] pārvaldību; uzsver, ka pastāvīgie šķēršļi, piemēram, ilgstošas un sarežģītas administratīvās procedūras, nepietiekama digitalizācija, administratīvo spēju trūkums atļauju piešķiršanā un regulatīvajās iestādēs un nekonsekventa vai novēlota transponēšana dalībvalstīs, joprojām kavē ES enerģētikas tiesību aktu vienādu piemērošanu, kavē energoinfrastruktūras un starpsavienojumu modernizāciju un iekšējā enerģijas tirgus efektīvu darbību;

50. pauž nožēlu par to, ka izpildes panākšana enerģētikas jomā joprojām veido ievērojamu daļu no pienākumu neizpildes procedūrām, galvenokārt tāpēc, ka ES tiesību akti ir transponēti nepilnīgi vai nepareizi; uzsver, ka trūkumi to noteikumu īstenošanā, kas saistīti ar energoinfrastruktūru un starpsavienojumiem saskaņā ar Regulu (ES) 2022/869 un Regulu (ES) 2018/1999, vēl vairāk kavē valstu

---

13 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/1791 (2023. gada 13. septembris) par energoefektivitāti un ar ko groza Regulu (ES) 2023/955 (OV L 231, 20.9.2023., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj).

14 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/2413 (2023. gada 18. oktobris), ar ko attiecībā uz atjaunīgo energoresursu enerģijas izmantošanas veicināšanu groza Direktīvu (ES) 2018/2001, Regulu (ES) 2018/1999 un Direktīvu 98/70/EK un atceļ Padomes Direktīvu (ES) 2015/652 (OV L, 2023/2413, 31.10.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

15 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1275 (2024. gada 24. aprīlis) par ēku energosniegumu (OV L, 2024/1275, 8.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj).

16 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/869 (2022. gada 30. maijs) par Eiropas energoinfrastruktūras pamatnostādnēm un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2009, (ES) 2019/942 un (ES) 2019/943 un Direktīvas 2009/73/EK un (ES) 2019/944 un atceļ Regulu (ES) Nr. 347/2013 (OV L 152, 3.6.2022., 45. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj).

17 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1999 (2018. gada 11. decembris) par enerģētikas savienības un rīcības klimata politikas jomā pārvaldību un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 663/2009 un (EK) Nr. 715/2009, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/22/EK, 98/70/EK, 2009/31/EK, 2009/73/EK, 2010/31/ES, 2012/27/ES un 2013/30/ES, Padomes Direktīvas 2009/119/EK un (ES) 2015/652 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 (OV L 328, 21.12.2018., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

energosistēmu integrāciju un apdraud ES enerģētikas un klimata mērķu sasniegšanu; aicina Komisiju nodrošināt saskaņotāku pieeju starp pārkāpuma procedūrām, uzraudzību saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1999 un tehnisko atbalstu, ko sniedz, izmantojot tehniskā atbalsta instrumentu, lai novērstu neatbilstības gadījumus, kas izriet no nepietiekamas administratīvās spējas vai juridiskās skaidrības trūkuma; mudina Komisiju par prioritāti noteikt izpildes un ar norādījumiem saistītās darbības, kas veicina kopīgu interešu projektu un citas pārrobežu infrastruktūras, kas ir būtiska iekšējā enerģijas tirgus un enerģētikas savienības izveides pabeigšanai, savlaicīgu īstenošanu;

51. mudina dalībvalstis pilnībā un pareizi transponēt un īstenot Padomes Pamatlēmumu 2008/913/TI un Digitālo pakalpojumu aktu un aicina Komisiju turpināt pārkāpuma procedūras sistēmiskas neatbilstības gadījumos; jo īpaši atzinīgi vērtē to, ka Komisijā ir izveidota jauna nodaļa, kas nodarbojas ar Digitālo pakalpojumu akta īstenošanu un izpildi un kam būtu jāļauj veikt konkrētus pasākumus attiecībā uz ļoti lielām platformām, kuras neievēro tiesību aktus, kā arī pienācīgus turpmākos pasākumus attiecībā uz sadarbību starp Komisiju un valstu digitālo pakalpojumu koordinatoriem;

52. uzsver, ka lauksaimniecības jomā kopējā lauksaimniecības politika (KLP) veido lielāko daļu no ES budžeta, proti, 31 % no kopējiem izdevumiem laikposmā no 2021. līdz 2027. gadam; uzsver, ka ir ļoti svarīgi efektīvi īstenot ES tiesību aktus un KLP kontroles sistēmas gan ES, gan valstu līmenī, lai nodrošinātu, ka ES un tās iedzīvotāju finanšu intereses tiek efektīvi aizsargātas pret jebkādu ES līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu, kas varētu negatīvi ietekmēt lauksaimniekus un iespaidu par šo politiku sabiedrībā; norāda, ka dažās dalībvalstīs ir notikusi zemes sagrābšana un subsīdiju ļaunprātīga izmantošana ES tiesību aktu pārkāpumu, korupcijas prakses vai organizētās noziedzības iesaistes dēļ; uzsver – lai apkarotu šādus pārkāpumus, ir pareizi jāīsteno ES tiesību akti, kā arī efektīvi uzraudzības un kontroles pasākumi; šajā sakarībā uzsver pārredzamības un publiskas piekļuves trūkumu datiem par lauksaimniecības subsīdiju sadali; pauž bažas par to, ka tiesu iestāžu sadarbību, neraugoties uz daudziem juridiskajiem instrumentiem, kas izveidoti aktīvu atgūšanas jomā, joprojām kavē būtiskas atšķirības starp valstu tiesību sistēmām un saskaņotu noteikumu trūkums; uzsver, ka ES Finanšu regula[18], jo īpaši tās 61. pants, ir jāievēro un jāīsteno visās dalībvalstīs un jāpiemēro visiem ES līdzekļu maksājumiem, tostarp tiešajiem maksājumiem lauksaimniecībai;

---

18 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) 2024/2509 (2024. gada 23. septembris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (OV L, 2024/2509, 26.9.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

53. atgādina, ka audiovizuālās un mediju politikas un kultūras jomā ir svarīgi savlaicīgi un efektīvi īstenot regulatīvos instrumentus, jo īpaši Eiropas Mediju brīvības aktu[19], lai nodrošinātu ilgtspējīgu, plurālistisku un noturīgu mediju ekosistēmu, kas spēj apkarot dezinformāciju; uzsver, ka finanšu instrumenti to gada plānošanas periodos ir jāīsteno saskaņā ar Regulā (ES) 2021/818[20] noteiktajiem kritērijiem, jo īpaši attiecībā uz programmu "Radošā Eiropa" 2021.–2027. gadam, kuras galvenais uzdevums ir atbalstīt kultūras nozari un aizsargāt autoru neatkarību un mākslinieciskās izpausmes brīvību; aicina Komisiju visaptveroši un līdzsvaroti izvērtēt Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīvu[21], kas ir galvenais instruments audiovizuālā un mediju satura regulēšanai ES;

54. aicina Komisiju nodrošināt iekšējā tirgus noteikumu vienādu piemērošanu un efektīvu izpildi visās nozarēs; pauž nopietnas bažas par piespiedu izpirkšanas praksi, kas tiek uzspiesta Eiropas autoriem, jo īpaši saskaņā ar līgumiem, kuru pamatā ir ārvalstu tiesību akti un jurisdikcijas, kas var apiet ES standartus par pienācīgu un samērīgu atlīdzību; mudina Komisiju ieviest īpašu tiesību akta priekšlikumu, ar ko nosaka aizsardzības pasākumus, lai novērstu šādu apiešanu un nodrošinātu, ka Eiropas autori var efektīvi paļauties uz savām tiesībām saskaņā ar ES tiesību aktiem un īstenot tās;

55. ar bažām norāda uz pastāvīgajiem trūkumiem galveno juridisko instrumentu transponēšanā un īstenošanā attiecībā uz patvērumu, migrāciju, datu aizsardzību, tiesu iestāžu sadarbību un tiesībaizsardzību;

56. norāda, ka nav saņemti ziņojumi par ES dzimumu līdztiesības stratēģijas 2020.–2025. gadam piemērošanu, par tās darbībām diskriminācijas apkarošanai, tostarp izmantojot ES Piekļūstamības

---

19 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1083 (2024. gada 11. aprīlis), ar ko izveido vienotu satvaru mediju pakalpojumiem iekšējā tirgū un groza Direktīvu 2010/13/ES (Eiropas Mediju brīvības akts) (OV L, 2024/1083, 17.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1083/oj).

20 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/818 (2021. gada 20. maijs), ar ko izveido programmu "Radošā Eiropa" (2021.–2027. gads) un atceļ Regulu (ES) Nr. 1295/2013 (OV L 189, 28.5.2021., 34. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/818/oj).

21 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1808 (2018. gada 14. novembris), ar ko, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus, groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 303, 28.11.2018., 69. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1808/oj).

aktu[22], kā arī par ES jaunatnes stratēģiju; atgādina par savu apņemšanos līdz 2030. gadam sasniegt Eiropas sociālo tiesību pīlāra mērķus attiecībā uz spēcīgu sociālo Eiropu, kas ir taisnīga, iekļaujoša un visdažādākās iespējas piedāvājoša; aicina Komisiju turpmākajos ziņojumos veltīt īpašas nodaļas par šo svarīgo politikas jomu īstenošanu; iesaka politikas veidošanā ņemt vērā detalizētu informāciju par naida noziegumu apkarošanu, dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu un pārbaudes par ietekmi uz jauniešiem sistemātisku piemērošanu;

°

° °

57. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

---

22 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).